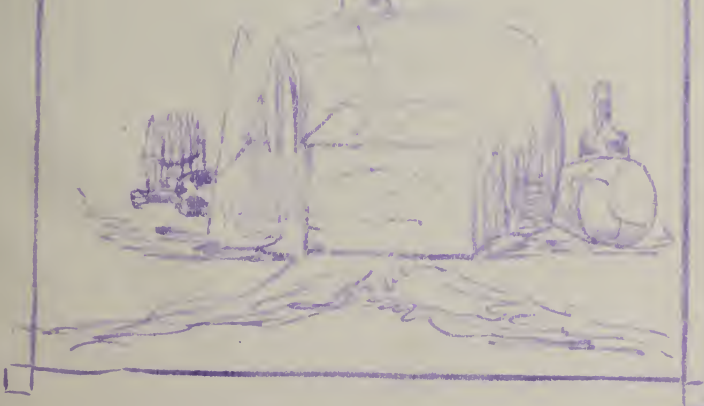
REISEN I ST. CROIX.

22/12

140

1879

Melodi.: Kejseren af Kinesiens Land.

Hvor her vil blive tomt og trist,
Hvor skal vi faa os en L'hombre og Whist,
Melchior har talt det tunge Bud,
Som sender David i Verden ud.
Pak nu Din Kuffert og rejs, min kjære,
Faktor Du skal i Vestindien være,
Faktorernes Orden vilkaarlig er,
Den Regel ikke saa daarlig er.

Medens hos os det gamle maa
I sine gamle Folder gaa,
Flyver Du ud til alt det ny
For at erhverve Navn og Ry,
Hvergang paa Børsen Sukkeret stiger,
Hartvig fornøjet til Martin siger:
Hvor det i Lommen fylde maa,
Nu er David ovenpaa.

Ganske naturligt vil Du jo
Ta' Dig en Kjæreste eller to,
Her gik Du altid om solid,
Tænkte maaske, hun skal ej være hvid.
Aa, hvem der blot var en Negerpige,
Vanskeligst bliver det dog at sige,
Hvis hun Dig skjænker en smaa David,
Bliver den smaa David da hvid!

Rejs da til Danmarks Koloni,
Arnestedet for Barbari,
Hvor der ej findes én Barber,
Saa at enhver i Skæget ler.
Sørgeligt var det dog, skulde Du vende
Hjem med et Skæg, saa vi ej ku' Dig kjende,
Hvis vi sku' se i en saadan Fart
„Our boy" med „Overbart"

Nu vi vort Bæger svinge vil
— Rejs ud i Verden og lad staa til —
Tøm saa Bægeret ud til Bund,
Gode Ønsker Dig følge kun.
Gyng Dig paa Oceanets Vove, —
Det vil vi alle dyrt Dig love,
At naar Du kommer igjen, Dessau,
Saa er vi rede igjen til Sjov!

